

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ADVERTISINGBOYS

Een blijspel in drie bedrijven

1880

door

Christiaan R.J. Bosman

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3455

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

DIRK : De eeuwige student met bijverdienste bij een reclamebureau. Hij stelde indertijd maar één voorwaarde: onherkenbaar zijn. Maar kreeg toch vooral de belachelijke en duidelijk herkenbare opdrachten. Hij heeft een vriendinnetje, maar er zit wat sleet op de relatie. Eigenlijk is er geen sleet, maar Dirk heeft niet de mentaliteit om het studentikoze van de relatie te overstijgen. Om de kosten te verminderen nam hij een studentenflat samen met Bert, een collega uit het reclamebureau. Om één of andere reden hield de aanwezigheid van Bert de huurprijs steeds laag, ook toen het vriendinnetje van Dirk op “bijna-permanente-basis” haar intrek nam in het appartementje.

BERT : Flierefluiter eersteklas. Studentikoos, maar daar blijft het bij. Hij is helemaal geen student, al vertelt hij voortdurend wilde verhalen uit het studentenleven. Hij gaf het studeren al lang op. Het reclamebureau is voor hem een echte job, al zegt hij dat nooit. Hij is in voor alles, al stelt hij grenzen. Hij draait de homoseksuele huisbaas wel rond zijn vinger, maar geeft hem niets toe, al wordt dat moeilijk in de situatie die ontstaat wanneer Tante Paula op bezoek komt. Eigenlijk heeft hij alleen een ‘ruggengraat’ als het tegenover de huisbaas is, maar tegenover al de rest is hij een slapjanus die snel toegeeft en helemaal niet zeker is van zichzelf. Zijn maniertjes laten heel het stuk door vermoeden dat hij beter bij de huisbaas past dan hij zelf beweert, al is die veronderstelling maar schijn, want...

RANI : Is het liefje van Dirk, uitmuntende studente, leeft voor de studies en voor Dirk. Ze is net te weten gekomen dat Dirk een slippertje (het zoveelste) maakte in een studentencafé. Ze wil ofwel een hogere status van hun relatie, met alle plichtplegingen die dit met zich meebrengt, ofwel wil ze een einde aan de relatie maken. De keuze is aan *Dirk*. Wanneer deze twijfelt, besluit ze er een eind aan te maken, althans tijdelijk, al hoeft hij dat niet te weten. Wanneer ze de evolutie in het studentenappartementje verneemt, is ze eerst geschokt, maar dan is ze bereid te strijden voor haar grote liefde. Ze wil hem een lesje leren en bovendien voorgoed voor zich winnen. Misschien kan Tante Paula haar wel een handje en nog meer helpen?

TANTE PAULA : De jongste zus van de vader van Dirk, dus zijn tante. Klinkt raar want ze is hoogstens een achttal jaar ouder dan Dirk. Ze is pas weduwe geworden. Ze had een fantastisch huwelijk met een oude rijke industrieel, haar Pipo. Nu bezit ze het industriële imperium. Ze geeft toe dat ze zich, zoals vele vrouwen van haar status en leeftijd, behoorlijk verveelt. Ze wil dus wat leven in de brouwerij. In haar testament maakt ze Dirk tot erfgenaam en ze is ook bereid zijn leventje te bekostigen, maar stelt voorwaarden. Zo moet Dirk een vriendin met uitzicht op huwelijk hebben. Voor haar vormt dat geen probleem aangezien ze weet heeft van het bestaan van Rani. Ze wil ook officieel aangesteld worden tot meter van het eerste kind dat geboren wordt uit de relatie. Bijkomende voorwaarde is dat Dirk afziet van een studentenjob. Van meet af aan heeft ze de zaken door. Ze schrikt alleen wat van de aanwezigheid van Bert en van diens kledij. Maar de werkkledij van de twee komt haar goed van pas om

achtergrondinformatie te verzamelen en uiteindelijk om de touwtjes in handen te nemen.

JUFFROU BRIGHTLIGHT : Zaakvoerster van het reclamebureau waar de twee advertisingboys regelmatig voor werken. Snob tot en met, maar rijk en vooral om onverklaarbare reden geïnteresseerd in Bert. Zij komt regelmatig de opdrachten uitdelen, daarbij zijn de mooiere aanbiedingen duidelijk steeds naar Bert gegaan. Verder een onverbetterlijke trut, met bijhorend opzichtig brilletje, oudmodische blouse, schoolmeisjesachtig plooirokje. Kortom: remedie tegen de liefde. Pas na een botsing met en onder de invloed van Tante Paula zal ze de ravissante dame worden die in staat is Bert echt aan zich te binden.

MONSIEUR LOCA : Huisbaas. Monsieur Loca is een homoseksuele man die een oogje heeft op Bert en er Dirk maar bij neemt omdat die de huishuur betaalt. Toen Rani haar intrek nam, was hij zeker dat er niets tussen de twee mannen was. De nieuwe situatie brengt hem wat in verwarring. Hij houdt er vooral de conclusie aan over dat Bert een gelijkgestemde is en voortaan een gemakkelijkere prooi moet worden. Zijn optreden verstoort elke poging van de twee hoofdfiguren om de situatie recht te trekken. Zeker wanneer het er om gaat geloofwaardig te blijven tegenover Rani en Tante Paula, al is deze laatste te onderlegd in het leven om er echt in te trappen. Hij blijft eerst wat verweesd achter wanneer Bert voor juffrouw Brightlight kiest. Maar ook voor hem zal Tante Paula een oplossing vinden.

POSTBODE : Net iets meer dan een figurant. Hij brengt nieuws aan en zorgt op het einde voor één van de oplossingen die Tante Paula tevoorschijn tovert. Is eerder aan de domme kant, maar toch niet helemaal. Het lijkt er een beetje op dat zijn naïviteit een klein beetje pose is.

NOOT : Om het plezier van de lezer niet te bederven worden de correcte namen van de spelers tijdens de ‘maskerade’ niet vermeld.

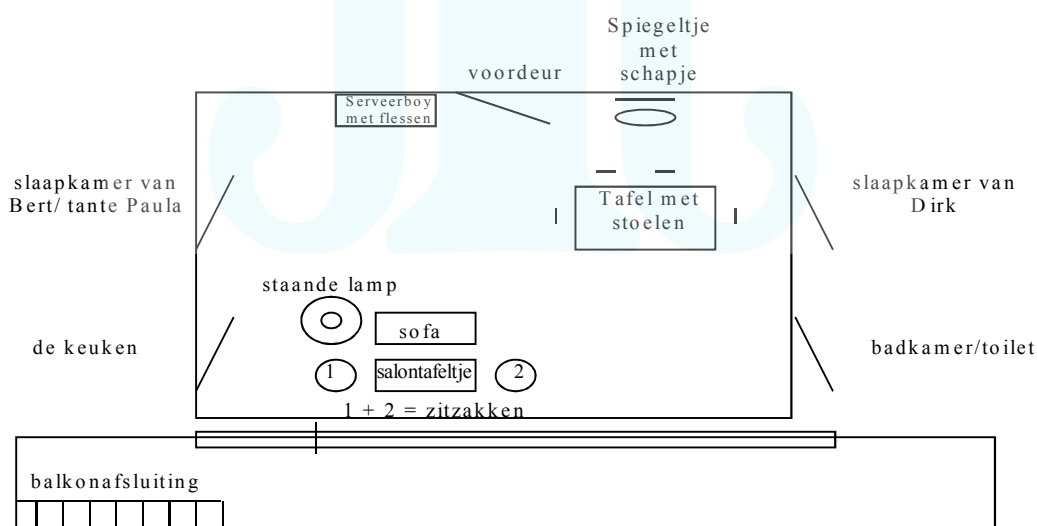
KORTE INHOUD

Net op het ogenblik dat zijn liefde het uitmaakt, krijgt Dirk het bericht dat zijn Tante Paula op bezoek komt. Ze komt hem vertellen dat hij haar enige erfgenaam wordt, maar er zijn voorwaarden. In deze voorwaarden past zijn flatgenoot niet en is zijn liefde echt nodig. Voorts heeft zijn flatgenoot zijn eigen relatieproblemen, laat de huisbaas zich meer zien dan nodig, heeft de postbode klachten en krijgen de twee eeuwige studenten elk een opdracht van de juffrouw van het reclamebureau waar ze hun studiebeurs fors mee proberen uit te breiden. En dan... is Tante Paula er, vroeger dan verwacht...

DECOR

Appartementswoonkamer, knus, studentikoos ingericht. Er moeten zeker een achteringang (voor deur) en nog eens twee deuren aan elke kant zijn. Côté jardin in de achtergrond de ingang naar de slaapkamer van Bert, die de slaapkamer van Tante Paula wordt. In de voorgrond de ingang naar de keuken. Côté court twee deuren. In de achtergrond deze naar Dirks slaapkamer, in de voorgrond deze naar een badkamer/toilet. Het zou leuk zijn in de voorgrond een vorm van schuifraam te suggereren en een balkonafsluiting te plaatsen aan de kant côté jardin. Dit geeft een extra speelruimte. Ook in de diepte kan de ruimte in twee verdeeld worden door een trede hoger te maken. Belangrijk voor Scène 03.01 is wel dat de scène afgesloten kan worden met een zwart doek.

Meubilair : Het lijkt leuker overdreven retro naar de pseudo-design van de late jaren zestig te gaan. Een zitzak, een lamp met bewegende olie erin, een would-be staande lamp. Een sofa die er iet of wat design uitziet in een opzichtige kleur. Een paar “cobra”-schilderijen of Andy Warholes aan de wand. Naast de deur een kitscherige spiegel met even kitscherig wandtafeltje. Aan de andere kant van de deur een serveerboy die dient als barmeubeltje met voldoende mengbare alcohols (whisky, gin, Bacardi, black rum, wodka,...). Indien in de diepte met een verhoog gespeeld wordt is een tweede serveerboy of barmeubel een leuke meerwaarde.

EERSTE BEDRIJF

Scène 01.01 (01)

(Wanneer de actie begint komt er uit de slaapkamer van Dirk een jonge vrouw gestormd, furieus, ze loopt naar de salontafel waarop een valies ligt. De jonge vrouw is Rani.)

RANI : Neen, neen en nog eens neen!

DIRK : Maar, schatje toch...

RANI : Voor mij moet het niet meer.

DIRK : *(Loopt als een schoothondje achter haar aan.)* Maar, schatje toch...

RANI : Schatje?! Laat het uit. Jouw schatjes lopen er helemaal anders gekleed bij...

DIRK : Je overdrijft, ik weet zeker dat...

RANI : *(woedend)* Die platinablonde slet in “Den Eeuwigen Student” was anders duidelijk niet op vriesweer voorzien.

DIRK : Ik ken die griet nauwelijks.

RANI : Nauwelijks?

DIRK : Ja, het was de eerste keer dat...

RANI : Hoe neem je dan afscheid als je die grieten wel echt kent?

DIRK : Hoe bedoel je?

RANI : Veel intiemer kon het niet.

DIRK : Maar ik heb niets met die Rheinilde...

RANI : Je kent toch haar naam blijkbaar, of is ze daar zo goed gekend? Ik heb ze daar nochtans nog nooit gezien.

DIRK : Gekend is veel gezegd, ik zou...

RANI : Het zou natuurlijk kunnen.

DIRK : Ik begrijp niet...

RANI : Dat platinablonde soort is gauw door iedereen gekend.

DIRK : Gekend is veel gezegd, ik herhaal dat..

RANI : Ze passeren ook tussen heel wat lakens.

DIRK : Ik vind dat wat overdreven.

RANI : Enfin, die lakens moeten ze dan al niet zelf kopen.

DIRK : Ze is nog niet tussen mijn lakens gepasseerd!

RANI : *(bootst hem na)* “nog niet”! Wat zeg je dat goed. Je hebt dus blijkbaar plannen met haar.

DIRK : Maar neen. Trouwens wat een naam! Rheinilde...

RANI : Het is de jouwe maar aan te passen naar Diederik. Voor mij niet gelaten, want met mij ben je klaar...

DIRK : Maar neen.

RANI : Of liever: ik ben klaar met jou! Je hebt gelijk!

(Ze legt een pakje kleren in het valies, die hij er achter haar rug terug uitneemt en terwijl zij naar de badkamer loopt, sloft hij opnieuw schoothondjesachtig achter haar aan.)

DIRK : *(net voor hij de badkamer binnen gaat)* Ik ken je beter dan dat. Je meent dit niet, Rani...

RANI : *(Komt terug uit de badkamer met een pakje handdoeken.)* Ik zou er maar geen weddenschap op afsluiten. *(Ze legt de handdoeken in het valies.)*

DIRK : We moeten het toch kunnen... *(Hij komt zonder de kleren terug op en sloft haar braafjes en gedwee achterna tot bij de valies.)*

RANI : Nog eens uitpraten?

DIRK : Wel ja, een goed gesprek kan...

RANI : Ben je gek. Dat deden we ook al eens na Gedula en Hendrika, Roosje en...

DIRK : Maar dat heb ik toch allemaal uitgelegd.

RANI : Ik was nog niet klaar!

DIRK : Je overdrijft...

RANI : Neen! Ik had het nog niet over Mathilde, Petra, Isabelle, Ingrid en...

DIRK : Dat waren toch maar...?

RANI : En die potzwarte Juanita, die Theresa met de vlechtjes, Loesje met de schattige sproetjes...

DIRK : Je meent het.

RANI : (*onverstoorbaar*)... en Mia die zo goed kon zingen en Veronika die zo prachtig kon zwijgen en struise Annie die zelfs letterlijk aan je lippen bleef hangen...

DIRK : Daar waren we toch mee klaar?

RANI : Ja, daar waren we mee klaar. Tenminste: jij was er mee klaar, heb je gezegd.

DIRK : Dat meende ik ook.

RANI : En ik geloofde je, ... keer op keer...

DIRK : En terecht, natuurlijk, want...

RANI : En ik scheen daarmee ook gelijk te hebben: want je hebt ze steeds ingeruild voor een jonger exemplaar.

DIRK : Dat is niet waar!

RANI : Of op zijn minst een 'ander' exemplaar.

DIRK : Ik heb nooit...

RANI : Genoeg? Dat weet ik.

DIRK : Neen, ik heb nooit iets gehad met al die grieten.

RANI : Dat zijn vrouwen dus voor jou: grieten.

DIRK : Je overdrijft.

RANI : Grieten met tietten!

DIRK : Ik heb steeds ontkend iets met hen te maken gehad te hebben en daar blijf ik bij.

RANI : Hé?

DIRK : Wat zeg je?

RANI : Grieten met tietten!

DIRK : Neen, natuurlijk niet. Vrouwen zijn niet zomaar grieten. Die veronderstelling is laag en gemeen.

RANI : Zoals je gedrag: laag en gemeen...

DIRK : Stop daar nu mee. Maar heel die cirque die je opnoemt, kun je toch bezwaarlijk...

RANI : Neen, natuurlijk niet, ik zou niet durven.

Zij verdwijnt opnieuw in de richting van de slaapkamer van Dirk, terwijl hij de handdoeken neemt en haar achterna sloft, de slaapkamer in.)

DIRK : (*net voor hij de kamer in trekt*) Ik heb niets met die grieten, die meisjes, te maken. Jij bent de enige in mijn leven.

RANI : *(komt opnieuw op met kleren.)* Je meent het nog ook. *(Ze deponeert de kleren in het valies en ze draaft opnieuw naar de badkamer, terwijl ze nog steeds woedend doorratelt.)*

DIRK : Natuurlijk meen ik het, schatje...

RANI : *(vanuit de badkamer)* Laat dat “schatje” maar.

DIRK : Maar je bent toch mijn...

RANI : Verzin maar een ander woord. Ik wil het niet meer horen, tenminste... niet uit jouw mond.

(Hij is ondertussen terug op zonder de handdoeken en neemt de kleren uit het valies en gaat haar dan achterna naar de badkamer. Zij komt die net uit. Ze verspert hem de weg, wijst naar het valies en hij keert terug en legt er de kleren opnieuw in, zij loopt nu achter hem met de kleren van de eerste keer, die ze in het valies legt.)

DIRK : Toch vind ik dat er een manier moet zijn om...

(Wanneer hij aanstalten maakt om de kleren opnieuw uit het valies te nemen, klapt ze deze dicht op zijn handen.)

RANI : Ik niet! *(Ze wijst richting slaapkamer en hij verdwijnt in de slaapkamer om terug te keren met de handdoeken.)* We zijn uitgepraat.

DIRK : Uitgepraat?

RANI : Ik vertrek.

DIRK : Jij vertrekt?

RANI : Voorgoed.

DIRK : Voorgoed.... Hé? Wat? Voorgoed!

RANI : Was ik niet duidelijk?

DIRK : Voorgoed....

RANI : Moet er ondertiteling bij? *(Ze opent het valies en hij legt er de handdoeken in.)*

DIRK : Maar, liefje...

RANI : *(Ze klapt met een korte beweging het valies opnieuw dicht.)* Ook geen “liefje”.

(Ze stuurt hem met één enkel gebaar naar de badkamer.)

DIRK : Het is niet eerlijk. *(Hij keert terug met een tandenborstel, een bekertje, een zeepdoos en een haarborstel.)* Je bent te streng, Rani...

(Ze rukt het valies opnieuw open. Op haar stilzwijgend bevel legt hij alles in het valies. Ze klapt ze dicht en gaat met het valies naar de voordeur.)

RANI : Dit is het einde van de relatie.

DIRK : Maar ik dacht...

RANI : Voor mij dan toch. *(En dan slaat ze de deur achter zich dicht.)*

(Er valt een pijnlijke stilte.)

Scène 01.02 (02)

(Dirk gaat verweesd in de sofa zitten. Achter hem gaat de deur opnieuw open. Hij veert verheugd weer recht.)

DIRK : *(blij, zonder naar de deur te kijken)* Rani...

BERT : Neen, die zag ik furieus naar haar wagentje spurten met een koffer in de hand.

DIRK : Oh...

BERT : Ja, zeg het maar. Ik weet het, zo dadelijk zeg je “oh jij bent het maar”. Maar ik ben er zeker van dat dit even goed is, zeker met het goede nieuws dat ik je te vertellen heb.

(Het is Bert die in een leeuwenkostuum (leeuwtje Bellewaerde) in het deurgat staat.)

DIRK : Oh, jij bent het maar.

BERT : Jij bent het maar? Wat ik dus net zegde... Dat zou je zeggen.

(Dirk zucht hoorbaar.)

Ik ben het, ja. En daar kun je heel tevreden mee zijn.

DIRK : Ik dacht dat het Rani...

BERT : Ja, die sponsort af en toe ook eens wat, maar wat ik je nu te vertellen heb, is veel leuker om horen.

DIRK : Leuker... Rani...

BERT : Wat vind je van mijn outfit?

DIRK : Dat gaat wel...

BERT : Is dat alles?

DIRK : Neen, je hebt ooit wel lelijker dingen aan gehad.

BERT : Ooit weleens... Zeg, ben jij...?

DIRK : Al lijkt dit nu niet onmiddellijk iets om mee op straat te lopen.

BERT : Dat hoeft ook niet.

DIRK : Ik dacht al, waarom draag je het dan?

BERT : Ik bedoel: ik moet er niet mee op straat lopen.

DIRK : Leuk.

BERT : Je kan wel eens enthousiaster.

DIRK : Rani?....

BERT : Ik heb een nieuw contract binnen.

DIRK : Juffrouw Brightlight is je weer eens heel gunstig gezind.

BERT : Ja, en ze heeft...

DIRK : Ik wacht al weken op een nieuwe opdracht, maar hoor niets van haar. Waarom denkt ze altijd alleen aan jou?

BERT : Ze vertelde me nochtans dat ze ook op zoek is naar iets geschikts voor jou...

DIRK : Ja?

BERT : Maar de uren die je opgaf liggen nogal moeilijk, vindt ze.

DIRK : Ik moet af en toe nog wel eens in de cursus aanwezig zijn.

BERT : Dat zal wel.

DIRK : Een student wordt verondersteld ook nog college te lopen.

BERT : Mij hoor je niets zeggen. Ik zal je overdag niet missen.

DIRK : Wel dan? Wat is het probleem?

BERT : Maar de baas van "Den Eeuwigen Student"?

DIRK : (*schamper*) En wat mag jij deze keer dan doen? Fotoshoot? Spotje op tv, de plaatselijke lokale televisiezender dan?

BERT : (*fier*) Ik mag een heel seizoen van tien tot zes aan de ingang van Bellewaarde staan en de gasten ontvangen.

DIRK : Dus toch op straat lopen. In dat apenpakje...

BERT : Leeuwenpakje! En niet zomaar, weet je. Voor een volwaardige wedde.

DIRK : Een volwaardige wedde?

BERT : Ja, ze rekende zelfs de details uit waar ik bij was...

DIRK : Juffrouw Brightlight die een volwaardige wedde geeft, dat is iets nieuws.

BERT : De volle twaalfhonderd euro netto per maand.

DIRK : Netto? Ook nieuw...

BERT : Ze heeft beloofd dat er voldoende afhoudingen zullen zijn, zodat ik geen belasting meer hoeft te betalen.

DIRK : Je zit nu al boven je forfait.

BERT : Als ik goed kan rekenen wordt dat drieduizend euro.

DIRK : Twee maanden?

BERT : Juli en augustus...

DIRK : Bij mijn weten is twee maanden in totaal tweeduizend vierhonderd en niet drieduizend euro.

BERT : In september krijg ik er ook nog een halve maand bij, dus vandaar mijn drieduizend.

DIRK : Toch klopt er iets niet. Je hebt anders meer.

BERT : Bovendien komen daar 's avonds en in de vroege morgen en op de sluitingsdag van Bellewaarde, ook nog de gewone opdrachtjes bij, want die laat Juffrouw Brightlight niet vallen, heeft ze gezegd. (*fier, een beetje uitdagend zelfs*) Ze wil me in de running houden.

DIRK : Heilige Brightlight, bidt voor ons, halleluja.

BERT : Dat maakt dan drieduizend op twee maand en een half en daar dan nog eens de schnabbels bij, goed voor een vijftienhonderd euro, zoals dat gemiddeld per maand is. (*reket nu stevig door in een zeer enthousiast ritme en dito intonatie*) Dat maakt in totaal drieduizend plus drieduizend zevenhonderd vijftig is dus gelijk aan zesduizend zevenhonderd vijftig euro.

DIRK : Proficiat...

BERT : Niet slecht voor dit seizoen.

DIRK : (*nuchter*) Jouw supercontract van deze zomer brengt dus in feite minder op dan je schnabbels?

BERT : Ha neen, je moet alles bij elkaar nemen, natuurlijk.

DIRK : Je mag juffrouw Brightlight echt dankbaar zijn.

BERT : Je bent jaloers.

DIRK : (*gelaten*) Maar je bent tenminste bezig, deze zomer... Laat ons zeggen, je loopt niet op straat, alhoewel in dat leeuwenpakje dus... Je zal je eigen cocktails kunnen betalen en niet meer op mijn kosten moeten uitgaan.

BERT : En de huishuur een paar keer kunnen betalen. Jij zal wel tweede zit hebben, zoals gewoonlijk en dan moeten we dit appartement wel doorbetalen.

DIRK : Dank je voor het vooruitzicht.

BERT : Macht der gewoonte.

DIRK : Doorbetalen moeten we toch. Waar ga jij anders wonen?

BERT : Bellewaerde.

DIRK : Ha, je mag de leeuwenkooi ook gebruiken?

BERT : Misschien is dit hier wel mijn leeuwenkooi.

DIRK : Ik bestel vers hooi en stro... Het kan er nu toch van af.

BERT : Maar wees gerust: ik betaal deze zomer.

DIRK : Misschien krijg ik ook een paar schnabbels van hare heiligheid juffrouw Brightlight en betaal ik die twee maanden wel zelf door.

BERT : (*Bekijkt even zichzelf, voor zover dit mogelijk is en dan steekt hij zijn handen – klauwen- uit en kijkt er naar.*) Alleen jammer van deze wantjes.

DIRK : Ja, dat kan warm worden.

BERT : Niet warm, hoewel dat ook natuurlijk...

DIRK : Wat kan dan het probleem zijn?

BERT : Maar die wantjes zijn zo onhandig om drinkgeld mee te ontvangen.

DIRK : En zonder is de gelijkenis met het leeuwteje zo ver weg, dat er van drinkgeld helemaal al geen sprake kan zijn.

BERT : Ik zal het moeten uittesten.

DIRK : Proefdraaien aan een gesloten Bellewaerdepark.

BERT : Ik dacht dat Rani misschien aan de binnenkant van de klauw een klein zakje kon naaien.

DIRK : *(Zakt neer in één van de zitzakken. Opnieuw in zak en as)* Rani...

BERT : Ja! Ze is zo handig in die dingen.

DIRK : *(Ziet er miserabel en klein uit.)* Dat zal dus niet meer gaan.

BERT : Ja, ze is toch heel erg handig.

DIRK : Ze was wel handig, maar ze is er niet meer.

BERT : *(verschrikt)* Hoezo? Ze is niet meer. Ik zag ze daarnet toch weggrijden?

DIRK : Ze IS nog wel, maar ze is ER niet meer. Je zag het heel goed. Ze reed weg. Weg, hoor je goed. Weg..., voorgoed.

BERT : Och kom, wat je zegt, voorgoed. We kennen dat toch beter, Dirk...

DIRK : Dat heeft ze gezegd.

BERT : Zal ik je eens wat zeggen?...

DIRK : Zeg jij maar al niets meer.

BERT : Neen, dat is een ander pretpark.

DIRK : Rani...

BERT : Luister nu eens naar de goede raad van nonkel Bert...

DIRK : Hoe zou jij raad kunnen geven die ook nog geloofwaardig overkomt?

BERT : Wat wil je daarmee zeggen?

DIRK : Jij hebt zelf nog nooit een meisje meegebracht.

BERT : Ik zou wel dom wezen, met jou hier in de buurt.

DIRK : Geen gezever. Jij lijkt er geen succes bij te hebben.

BERT : Schijn wil wel eens bedriegen.

DIRK : De enige waar jij ooit wat succes bij hebt gehad, is de huisbaas, Monsieur Loca.

BERT : Ha, je bedoelt die... *(bedenklijk)* Loca...

DIRK : Echt een goeie om succes bij te hebben.

BERT : Wat bedoel je daar nu weer mee?

DIRK : *(smalend en met een slap handje naast het gelaat)* Daar moet ik toch geen prentje bij maken.

(Bert plant zijn klauwen in de zij en staat hem licht verstoord te bekijken.)

(terug nuchter en streng) En je kan zelf wel raden waarom.

BERT : Hij heeft een zwak voor mij, zal ik maar zeggen

DIRK : Ja, jij bent één van zijn zwaktes.

BERT : Ja, maar verder... Zeg, wat bedoel jij daar nu mee?

DIRK : *(eerder voor zichzelf, maar luid genoeg dat Bert het kan horen)* Ik vraag me af of jij ooit wat hebt toegegeven aan Monsieur Loca's avances.

BERT : *(Mompelt daar wat op en veert dan recht.)* Dank je wel voor het vertrouwen.

DIRK : Kom, je weet best wat ik bedoel. Monsieur Loca is nu niet direct een ladykiller.

BERT : *(Weer één en al energie en lachend)* Hij kan ze misschien wel vermoorden, als concurrenten dan...

DIRK : Dus blijft het voor mij de vraag of jij ooit...?

BERT : Dat is voor mij een weet en voor jou een vraag.

DIRK : Je kunt even goed zeggen dat het mijn zaken niet zijn.

BERT : Juist.

DIRK : Wat juist?

BERT : Het zijn jouw zaken niet.

DIRK : Goed, het zijn mijn zaken niet, maar ik heb, laat ons zeggen, een natuurlijke en gezonde nieuwsgierigheid.

BERT : La curiosité est du féminin.

DIRK : Wat voor onzin is dat nu weer?

BERT : Nieuwsgierigheid is een vrouwelijke eigenschap. Veel moet daar trouwens niet over gepiekerd.

DIRK : Hahaha. Leuk hoor... Maar...

BERT : *(snoert hem kortaf de mond)* De huishuur is de laatste drie jaar niet omhoog gegaan en dat is het belangrijkste.

(Er wordt gebeld. Het is de postbode met een brief.)

POSTBODE : De factuur. Met een brief.

BERT : Met een fles Cava zou wat belachelijk zijn voor een factuur.

POSTBODE : Ik zal maar doen dat ik dat niet heb gehoord. Een brief dus. Niet eens eentje van die deurwaarder of die advocaat.

BERT : (*richting Dirk*) Dat is eens een verandering.

DIRK : Die deurwaarder is mijn stagebegeleider. En die advocaat is één van de promotoren van mijn eindwerk.

POSTBODE : Dat kan iedereen zeggen. Enfin, ge kunt gelijk hebben, want meestal sturen die aangetekende brieven.

BERT : Je zegt het zelf. Die schrijven aangetekend en dat is nu niet zo...

POSTBODE : Ge weet dat ik het daar niet voor heb. Dat kost een heleboel werk. Ik moet naar boven komen of de mensen naar beneden en dat kost tijd en moeite. (*Hij legt de brief op tafel.*)

BERT : (*beetje spottend*) Je komt elke keer naar boven, facteur...

POSTBODE : Dat moet wel.

DIRK : Onweerstaanbare drang...

POSTBODE : Niks onweerstaanbare drang, er is gewoon niets in orde met jullie postbus.

BERT : Allé. Wat kan er nu verkeerd mee zijn?

POSTBODE : Een verstevigde schoendoos is geen brievenbus. Hoe dikwijls moet ik dat nog zeggen?

DIRK : Ja, dat liedje kennen we.

POSTBODE : Wat wilde daar nu weer mee zeggen?

BERT : Je zingt het elke keer.

POSTBODE : Ik zeg het opnieuw en voor de zoveelste keer: die brievenbus voldoet van geen kanten.

DIRK : (*imiteert hem*) Te klein, niet afsluitbaar, niet voorzien van nummer of naam.

POSTBODE : Ik kan zo nog uren door gaan.

BERT : Ja, dat klopt, maar die reglementering is dan ook zo ingewikkeld.

POSTBODE : Daar is niets ingewikkeld aan. De brievenbus mag zo groot en zo klein zijn als ze wil, maar de gleuf moet 22 op 3 cm zijn, groter mag ook.

BERT : Dat zal zoiets zijn, alleen die gleuf niet, natuurlijk...

POSTBODE : Ze moet afsluitbaar zijn.

BERT : Er staat een deksel op.

POSTBODE : En ik weet ook wel dat je niet gesanctioneerd kunt worden als er niets op staat, maar de aangeraden procedure is dat er minstens de naam van alle adresseerbare personen, die wettelijk van de bus gebruik maken, vermeld wordt

in duidelijk leesbare en onuitwisbare letters. En daar bovenop moet het huisnummer en het busnummer vermeld zijn, eveneens in duidelijk leesbare en onuitwisbare letters.

(Als hij ver klaar is, ziet hij de downstemming van Dirk en de beteuterde houding van Bert.)

(tegen Bert) Luister manneken, ge moet daar niet zo onschuldig en beteuterd staan te kijken, dat pakt misschien bij uwen huisbaas, maar niet bij mij.

BERT : Wat heeft die huisbaas er nu weer mee te maken? Daarbij, iedereen is hier tegenwoordig tegen mij, nu dat ik hier voor het grote geld ga zorgen, deze zomer.

POSTBODE : *(negeert compleet de opmerking van Bert en richt zich met veel medelijden tot Dirk.)* Oei, gij ziet er helemaal niet goed uit, zenne.

BERT : Zijn meisje is er net vandoor.

POSTBODE : *(smalend)* Dirk, gij hebt toch nooit verlegen gezeten om een meiske. Aan elke vinger tien, als ge dat wilt. Dat heb ik al genoeg gezien. *(Hij maakt aanstalten om er een aantal op te sommen en te becommentariëren, maar Bert springt er tussen.)*

BERT : Niet doen postbode...

POSTBODE : Maar dat is geen moeite, ik ken er minstens tien van en...

BERT : Het is Rani...

POSTBODE : Oei, da's wat anders... *(zorgelijk bekommerd naar Dirk toe)* Maar mijn ventje toch.

DIRK : Rani...

POSTBODE : Maar ze is toch nog al eens een keer weggeweest?

DIRK : *(kleintjes)* Drie weken...

POSTBODE : Awel ja... En ze is dan toch teruggekomen, nietwaar. Misschien is dat nu ook wel zo.

BERT : Het ziet er anders uit, deze keer.

POSTBODE : Hoe lang zei je dat ze de vorige keer weg gebleven is?

BERT : Drie weken.

DIRK : *(nog kleiner)* Drie weken, eenentwintig dagen...